

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocații Matiușenco Ion și Arhiliuc Ion în numele inculpatului Iorga Leonid, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Iorga Leonid Dionisie,

născut la 17 aprilie 1956, originar și domiciliat pînă la reținere în s. Sireți, r-nul Strășeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.de la 10 decembrie 2012 - pînă la 05 decembrie 2014;
(instanța de fond);

2.de la 15 ianuarie 2015 - pînă la 09 aprilie 2015; de la 02 noiembrie 2015 - pînă la 02 decembrie 2015 (instanța de apel);

3.de la 24 iunie 2015 - pînă la 29 septembrie 2015; de la 03 decembrie 2016 – pînă la 11 mai 2016 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2014, Iorga Leonid a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. În sentința adoptată instanța de fond a constatat, că Iorga Leonid, la 03 august 2012, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în mun. Chișinău, or. Vatra, în apropierea str. Feroviarilor 3, avînd intenția cauzării leziunilor corporale lui Țepordei Vladimir, a inițiat un conflict cu ultimul și doborîndu-l la pămînt i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele în cap, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.144/1586 din 23.11.2012, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care au provocat decesul victimei.

2. Nefiind deacord cu sentința, cu apel au contestat-o procurorul, și avocatul

Matiuşenco I. în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei hotărâri, de condamnare conform învinuirii formulate cu stabilirea pedepsei - 12 ani închisoare, argumentând, că instanța la numirea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul comiterii acesteia și de persoana inculpatului, care nu a acordat ajutor material familiei victimei;

- avocatul în numele inculpatului, casarea sentinței, și pronunțarea unei hotărâri de achitare, ori de reîncadrare a acțiunilor inculpatului în baza art.149 Cod penal, ori de încetarea procesului penal.

În argumentarea cerererii de apel s-a invocat:

- declarațiile martorilor Moisei Ig., Goraș S., Juc V., Ciripulea Ig., au fost eronat apreciate;

- declarațiile martorilor V.Juc și Ig.Ciripulea date la urmărirea penală urmează a fi declarate nule, or aceștia au dat depoziții în limba rusă, iar procesele-verbale au fost întocmite în limba de stat, în lipsa translatorului;

- declarațiile martorilor Iorga Gh., Goraș I., Burlacu N., Podgurschi V., nu puteau fi puse la baza sentinței, deoarece acestea nu au fost cercetate în ședința de judecată;

- în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate;

- în speță a fost încălcată competența materială, din care motiv procesul-penal urmează a fi încetat;

- la materialele cauzei lipsește ordonanța procurorului privind preluarea urmăririi penale de către SUP CP s. Buiucani, mun.Chișinău;

- înregistrarea materialului în R1 a avut loc la 10.08.2012 însă, contrar prevederilor art.274 Cod de procedură penală, urmărirea penală a fost pornită doar la 06.11.2012;

- probele prezentate de acuzare nu confirmă învinuirea înaintată și anume intenția inculpatului de a-i provoca victimei vătămări corporale;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Iorga L. în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal a considerat că prima instanță incorect și-a întemeiat concluziile de condamnare pe declarațiile martorilor Gh. Iorga, I. Goraș și V. Podgurschi date la urmărirea penală, aceștia nefiind audiați în cadrul cercetării judecătorești, iar în cadrul urmăririi penale nu a avut loc confruntarea între bănuț și martori, motiv din care declarațiile acestor martori nu au fost reținute.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar avocații Arhiliuc I. și Matusenco I. în numele inculpatului, care au solicitat casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri cu reîncadrarea acțiunilor lui Iorga L. în baza art. 149 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă non privativă de libertate, argumentând că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2015, recursul declarat a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de apelanți referitor la lipsa în acțiunile inculpatului a laturii subiective a infracțiunii incriminate și reîncadrarea acțiunilor acestuia, asupra încălcărilor organului de urmărire penală și anume: încălcarea competenței materiale; lipsa la materialele cauzei a ordonanței procurorului privind preluarea cauzei penale; ilegalitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale cu depășirea termenului de 3 luni de la sesizare; nulitatea declarațiilor martorilor Juc V. și Ciripulea Ig.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 02 decembrie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a invocat că apreciind probele administrate și cercetate vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost pe deplin dovedită, iar argumentele apărării referitor la reîncadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 149 Cod penal, sunt declarative și nefondate.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, acestea fiind combătute prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești.

La fel, instanța a conchis, că în speță cu certitudine s-a stabilit că inițiatorul conflictului a fost anume Iorga L., dar nu partea vătămată, or ultimul doar s-a

apărat de comportamentul agresiv al inculpatului. Totodată, din declarațiile martorilor cu certitudine s-a stabilit, că inculpatul a acționat cu intenție și a dorit cauzarea vătămărilor corporale victimei, aplicându-i acestuia mai multe lovituri cu picioarele peste cap.

Totodată, a fost respins argumentul apărării referitor la faptul că inculpatul se afla în legitimă apărare, deoarece nu s-a stabilit că apărarea din partea sa a fost oportună și proporțională cu gravitatea atacului.

În același timp instanța de apel a conchis că solicitarea acuzatorului de stat privind numirea unei pedepse mai aspre la fel urmează a fi respinsă, or instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, corect stabilindu-i pedeapsa închisorii pe un termen de 8 ani, aceasta fiind în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia inculpatul a fost condamnat și echitabilă în raport cu fapta comisă de acesta.

9. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar au contestat-o avocații Arhiliuc I. și Matiușenco I. în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală solicită, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor lui Iorga L. în baza art. 149 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În motivarea cererii de recurs recurenței au invocat următoarele:

- instanțele de fond nu erau în drept să-și bazeze hotărârile de condamnare pe declarațiile martorilor Iorga Gh., Podgurschi V., Goraș I. și Burlacu N, date la urmărirea penală, de vreme ce aceștia nu au fost audiați în cadrul cercetării judecătorești, iar la faza de urmărire penală nu a avut loc confruntarea între acești martori și inculpat;

- instanțele de fond au ignorat raportul de expertiză medico-legală nr. 144/1586 din 23.11.2013 și explicațiile expertului Mihalaș E., fiind trecute cu vederea circumstanțele esențiale ale cauzei și anume că inculpatul și partea vătămată s-au îmbrîncit și împreună au căzut jos, astfel a survenit cauzarea traumei cranio-cerebrale, ca consecință a căderii – legătura de cauzalitate, dar nu aplicării directe de lovituri, astfel probatoriul existent denotă că Iorga L. nu putea să prevadă că în rezultatul îmbrîncelii, partea vătămată va cădea anume pe șinele de cale ferată;

-instanța de apel la rejudecarea cauzei, contrar prevederilor art. 436 Cod

de procedură penală, nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs date prin decizia din 29.09.2015 și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- în speță a fost încălcată competența materială, cauza urmînd a fi investigată de către Procuratura de transport;

- la unele argumente invocate în apel de partea apărării nu s-a dat nici un răspuns acestea fiind ignorate, iar la altele răspunsul este insuficient de motivat, fiind expus prin fraze de ordin general, iar motivele esențiale și decisive au fost ignorate în totalitate nefiind redate în textul deciziei;

- în speță a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, și anume "egalitatea armelor", "contradictorialitatea", "motivarea deciziilor";

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece autorii nu au invocat concret nici unul din temeiurile prevăzute de art. 427 CPP, care este conținutul acestuia, argumentarea din punct de vedere a problemei de drept, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii, solicitînd doar reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Însă, din materialele cauzei rezultă că la examinarea speței date instanța de apel ținînd cont de prevederile art. 26-27, 93-101 CPP just a reținut starea de fapt și de drept, corect încadrînd acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În recursul ordinar declarat de avocații Arhiliuc I. și Matiușenco I. în numele inculpatului, se indică temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărîrile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizînd materiale cauzei, Colegiul penal relevă că, instanța de apel, judecînd apelul declarat de partea apărării, a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, este dovedită pe deplin.

Fiind în prezența împrejurărilor, conform cărora probele administrate la dosar și anume: *declarațiile martorilor Cerepulea Igor*, care a relatat că inculpatul i-a aplicat o lovitură cu piciorul încălțat în bocancii de serviciu în regiunea capului lui Țepordei Vl. în timp ce acesta era culcat jos la pămînt (f.d.46,160-161); *Goroș Serghei*, care a confirmat că inculpatul i-a aplicat victimei lovituri cu piciorul în partea de sus a capului în timp ce victima se afla jos la pămînt. Totodată acesta a relatat că locul în care au căzut inculpatul și victima este puțin înclinat aceștea căzînd într-o parte de calea ferată (în afara căii ferate), însă nu s-au lovit cu capul de vre-un obiect dur (f.d.40-41, 158-159, vol. I); *Juc Vladimir*, care la fel a relatat că inculpatul i-a aplicat victimei cîteva lovituri în cap cu piciorul încălțat în papucii de serviciu, care pe suprafața din față sunt acoperiți cu metal (f.d.49,157, vol. I); *Moisei Igor*, din care rezultă, că între inculpat și victimă a avut loc un conflict, care s-a transformat în bătaie. Și deși acesta nu a văzut momentul când s-a produs incidentul dînsul a confirmat că l-a văzut pe Țăpordei Vl. culcat la pămînt, nu pe linia de cale ferată, dar alături (f.d.39,155, vol. I) precum și actele cauzei: - *raportul de expertiză medico-legală nr. 144/1586 din 16.11.2012*, prin care s-a constatat că moartea cet. Țăpordei V. a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale (f.d.66-67, vol. I) *înștiințare 903 din 03.08.2012* (f.d.9-10, vol. I) din care rezultă că Țăpordei V. a fost bătut de persoane cunoscute la 03.08.2012 în or. Vatra, corect au permis instanței de apel să conchidă asupra legalității și temeiniciei concluziei primei instanțe, just fiind menținută sentința prin care

Iorga Leonid a fost condamnat în baza art. 151 alin.(4) Cod penal.

Referitor la argumentul invocat precum că instanțele de fond nu erau în drept să-și bazeze hotărârile de condamnare pe declarațiile martorilor Iorga Gh., Podgurschi V., Goroș I. și Burlacu N., date la urmărirea penală, Colegiul menționează, că într-adevăr instanțele ierarhic inferioare nejustificat au pus la baza hotărârilor adoptate declarațiile martorilor nominalizați, date la urmărirea penală, fără ca aceștia să fi fost audiați în cadrul cercetării judecătorești, însă această circumstanță nu poate constitui temei de casare a hotărârilor contestate, or declarațiile acestor martori sunt identice cu declarațiile martorilor Moisei Ig., Juc Vl., Goroș S. și Cerepulea Ig., care cu certitudine au declarat că au văzut cum *inculpatul i-a aplicat câteva (3) lovituri în cap lui Țepordei Vl. cu piciorul încălțat în papucii de serviciu, care pe suprafața din față sunt acoperiți cu metal*. Prin urmare, este absolut evident și clar că inculpatul l-a agresat pe pătimit aplicându-i lovituri cu picioarele în cap (organ vital).

Argumentul invocat precum că, în speță au fost ignorate concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 144/1586 din 23.11.2013 și explicațiile expertului Mihalaș E., este neîntemeiat, or raportul nominalizat precum și declarațiile expertului în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, de rînd cu declarațiile martorilor - sunt probe, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În acest context, Colegiul menționînd prevederile art. 100 alin. (4) și 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității ei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atît datele de fapt, cît și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atît prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cît și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. La aprecierea probelor nu pot fi date

anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe.

Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor: - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludenta și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia.

Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Generalizînd cele menționate mai sus, Colegiul relevă că în raportul de expertiză sus nominalizat, expertul a conchis, că "leziunile corporale descrise în pct. 2.1 au fost produse posibil în rezultatul căderii de la propria înălțime, cu lovirea ulterioară de un corp contondent cu suprafața de interacțiune nelimitată (f.d.65-67, vol. I)", aceasta fiind doar o versiune (o presupunere), pe cînd din declarațiile martorilor oculari Moisei Ig., Juc Vl., Goroș S. și Cerepulea Ig., rezultă cert și clar că vătămările corporale depistate la Țăpordei Vl, au fost intenționat provocate de Iorga L., care i-a aplicat mai multe lovituri în cap (organ vital) cu picioarele încălțate în papucii de serviciu, care pe suprafața din față sunt acoperiți cu metal.

De rînd cu cele menționate, instanța de recurs respinge argumentul apărării referitor la faptul că instanțele ierarhic inferioare au trecut cu vederea circumstanțele esențiale ale cauzei și anume că inculpatul și partea vătămată s-au îmbrîncit și împreună au căzut jos pe șinele de cale ferată astfel a survenit cauzarea traumei cranio-cerebrale, or din declarațiile martorilor oculari, care au văzut derularea întregului conflict rezultă, că participanții conflictului în urma altercațiilor au căzut nu pe șinele de cale ferată dar alături (*Cerepulea Igor, care a declarat că, locul în care au căzut inculpatul și victima este puțin înclinat aceștia căzînd într-o parte de calea ferată (în afara căii ferate), însă nu s-au lovit cu capul de vre-un obiect dur (f.d.40-41 vol. I); Moisei Igor care a menționat că, deși nu a văzut momentul cînd sa produs incidentul cînd s-a trezit la ora 17⁰⁰ l-a văzut pe Țăpordei Vl. nu pe linia de cale ferată, dar alături (f.d.39,vol. I).*)

Astfel, declarațiile martorilor menționați au permis instanțelor de fond de a concluziona că locul în care au căzut inculpatul și victima a fost nu șinele de cale ferată (după cum afirmă apărarea) dar alături de acestea, fapt care just a dus

la excluderea versiunii înaintate de avocații inculpatului precum că Țăpordei Vl. s-a lovit la cap în timpul căderii.

Solicitarea recurenților privind declararea nulității depozițiilor martorilor Juc V. și Ciripulea Ig. date la urmărirea penală, Colegiul penal o va respinge ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea acestei concluzii instanța de recurs reține că în cadrul cercetării judecătorești martorii nominalizați au susținut declarațiile date la urmărirea penală, nefiind stabilite careva divergențe. Mai mult, în instanța de fond la audierea acestor martori, la fel nu a participat translatorul, iar dînșii nu au solicitat prezența acestuia și nu au invocat că nu posedă limba de stat, astfel că nu există temei de a presupune că cet. Juc Vl. și Cerepulea Ig. nu cunosc limba în care au fost întocmite procesele - verbale de audiere în cadrul urmăririi penale, prin urmare, nici nu a fost necesar să fie invitat un translator. Tot aici, Colegiul reține și faptul că martorii nominalizați, *personal, în limba de stat au făcut mențiune* pe procesele-verbale de audiere în cadrul urmăririi penale (f.d.46,49 vol. I) „*Procesul-verbal este scris din cuvintele mele, de mine citit pentru ce și semnez.*”

Un alt argument invocat de recurenți este acela că instanța de apel contrar prevederilor art. 436 Cod de procedură penală, nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs date prin decizia din 29.09.2015 și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La acest capitol instanța de recurs ținînd cont de explicațiile date la pct. 31 al Hotărîrii plenului CSJ nr. 9 din 30.12.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală” reieșind din faptul că soluția instanței de apel privind vinovăția lui Iorga L. este legală, însă insuficient motivată va corecta această eroare judiciară în sensul completării considerentelor și temeiurilor corespunzătoare ce justifică soluția.

Prin urmare, argumentul invocat, că în speță a fost încălcată competența materială, cauza urmînd a fi investigată de către Procuratura de transport; instanța de recurs îl respinge ca neîntemeiat, or art. 25 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008 stipulează că Procuratura de transport exercită atribuțiile procuraturii în transportul feroviar, aerian și naval pe întreg teritoriul țării, iar potrivit pct. 2.1 al Regulamentului procuraturii de

transport, aprobat prin ordinal Procurorului General nr. 290/22 din 07.11.2004, teritoriul deservit de această procuratură specializată constituie obiectivele și teritoriul atribuit transportului feroviar, care include: - teritoriul stațiilor feroviare, imobilele, construcțiile, mijloacele fixe; - terenurile și alte garnituri mobile cu destinație feroviară destinate transporturilor; -imobilele și alte bunuri materiale dislocate în afara localităților; - întreprinderile și organizațiile ce se ocupă de deservirea sau construcția obiectivelor transportului feroviar, indiferent de locul de dislocare.

Prin urmare, ținând cont de norma și regulamentul sus nominalizat Colegiul conchide că în speță, simplul fapt că infracțiunea a fost comisă în apropierea liniei de cale ferată nu este temei de a susține că cauza urma a fi investigată de către Procuratura de transport, de vreme ce competența teritorială a acestei Procuraturi specializate este clar stabilită prin Regulamentul invocat anterior.

Reieșind din cele menționate, Colegiul statuează, că este neîntemeiat și următorul argument invocat de apărare referitor la lipsa ordonanței procurorului privind preluarea urmăririi penale de către CPs Buiucani, mun. Chișinău, or în circumstanțele prezentei cauze o asemenea ordonanță nici nu era necesară, deoarece infracțiunea a fost comisă în or. Vatra, mun. Chișinău – unitate administrativ teritorială care intră în componența sect. Buiucani, mun. Chișinău, astfel că Comisariatul Buiucani, era competent de a investiga cazul.

Următorul argument menționat de recurenți este ilegalitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 06.11.2012 cu încălcarea termenului de 30 de zile prevăzut la art. 274 CPP, care de asemenea urmează a fi respins ca neîntemeiat. Sub acest aspect Colegiul relevă, că potrivit materialelor cauzei la 10.08.2012 materialului în baza "Înștiințării 903" a fost înregistrat în registrul R-1 al CPs Buiucani cu nr. 1959 pentru a fi examinat prin prisma art. 274 Cod de procedură penală (f.d.8, vol. I). În continuare, analizând actele cauzei Colegiul constată, că termenul examinării materialului nr. 1959 în legătură cu faptul că pe marginea cazului dat nu a parvenit raportul de constatare medico-legală, a fost prelungit de către conducătorul al SUP a CPs Buiucani, mun. Chișinău, pînă la data de 16.11.2012 (f.d.5-7, vol. I).

Astfel, termenul prevăzut de lege în vederea verificării materialelor prin prisma art. 274 CPP a fost prelungit din motiv întemeiat de către o persoană

competentă.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că hotărârile contestate sunt legale și întemeiate, argumentele avocaților I. Arhiliuc și I. Matiușenco privind nevinovăția inculpatului urmînd a fi respinse ca fiind declarative, iar cele referitoare la încălcările procedurale, ca fiind neîntemeiate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocații Matiușenco Ion și Arhiliuc Ion în numele inculpatului Iorga Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Iorga Leonid Dionisie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 09 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti